

Al 25 jaar wordt in Nederland de energie-intensieve industrie buiten schot gehouden, vooral dankzij een uiterst effectieve lobby, via de kanalen van VNO-NCW en de VNCI (petrochemische bedrijven) hebben die directe toegang tot Den Haag.

Al jarenlang worden er afspraken gemaakt over energiebesparing met energie-intensieve bedrijven, van 2% per jaar, maar al jarenlang worden die afspraken geschonden, in de praktijk is de energiebesparing ca. 0.8% per jaar.

Omdat daar geen sancties op staan, hoeft men zich daar ook niet aan te houden. Dat geldt ook voor de ENCI in Maastricht, ik weet dat als geen ander, want ik heb 7 jaar gewoond en gewerkt in Maastricht, heb ook overlegd met de ENCI en met de Provincie, wij hebben als ICIS toen ook een achtergrondstudie gedaan naar de ENCI en de onduurzame effecten, maar het is nooit echt gelukt om de machtige pro-ENCI lobby te breken.

Ik denk echter wel dat dit een kwestie van tijd is, ook door de zware buitenlandse concurrentie zal ENCI het steeds moeilijker krijgen en ook steeds moeilijker aan de milieuvergunning kunnen voldoen. Het is een kwestie van tijd voordat zij de poort moeten sluiten. Maar effectieve druk van buiten af, vooral vanuit de bevolking en maatschappelijke organisaties, kan dit proces versnellen.

Met Beste Groet,

Jan Rotmans
Prof.Dr.Ir. Jan Rotmans
Dutch Research Institute For Transitions (DRIFT)
Erasmus University Rotterdam